

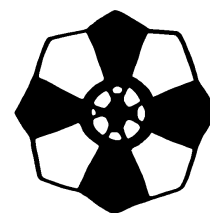
SPÅNGA

Nr 88

BYGDEN

Februari 2004

Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille

SPÅNGA

BYGDEN

Utges av Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille, som tillhör Stockholms läns Hembygdsförbund. Utkommer med fyra nummer om året.

Redaktion

Inga-Britt Häggström, Agne Holmer, Hans Lennbom, Leif Lennbom, Carin Ljung

Innehåll

Glimtar från en fjärran tid	3
Klass 6b firar 50-årsjubileum	5
En Spånga-son	9
Verksamhetsberättelse 2003	12
Resultat- och balansräkning	17
Årsstämma	18
Öppet hus på Nälsta gård	19
Nya medlemmar	20

Omslagsbild: Spånga Kyrgväg från viadukten

Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille

Box 3303 163 03 SPÅNGA

Postgiro 26 50 62-0

Hemsida: www.hembygd.se/stockholm/spanga

Glimtar från en fjärran tid

av Märta Aldén, född Bergqvist

Vad minns jag egentligen av Spånga från början av tjugotalet? Det slår mig att en bit av Spångavägen var en väsentlig del av min barndomsmiljö. Särskilt sträckan mellan järnvägsbommarna och gårdet, där senare radiomasterna kom upp.

Jag börjar vid bommarna och går på den vänstra sidan. Där låg Harmsens verkstäder och därinifrån lät det arbetsamt, flitigt och bullrigt. Jag var aldrig inne på området och vet inte hur där såg ut. En äldre villa låg ovanför, där bodde familjen Andersson. Mannen var verkmästare på Harmsens.

Nästa ställe är Zangelins affär. Därinne härskade ”gubben Zangelin” bland träskor och fotogenkannor i taket, specerier i lådor och silltunna på golvet. Till sin hjälp hade han dottern Ingeborg, en stadig dam, både barsk och vänlig, med hatt av herrmodell på huvudet och alltid tilltalad Fröken Zangelin.

Litet längre bort låg Holmbergs villa, där var det riskabelt att gå in om man inte var väntad eftersom arga kalkoner gick fritt omkring på tomten. Fru Holmberg gav pianolektioner åt skolbarn.

Nästan framme vid gårdet, som sedan blev radiostation, låg ett hus som jag tror hette Helenelund. Där bodde fru Poucette, som var barnmorska (tackar henne i minnet, hon hjälpte mig till världen) med sina två döttrar, båda lärarinnor, Alma, småskole- och Ella slöjddito.

Här vänder jag och går motsatta sidan tillbaka. Först låg ett vitt hus, där bodde fjärdingsman Olander, en myndig man som sågs i uniform på tjänsteförrättningar.

Även på den här sidan låg en matvaruaffär, Wessmans. Innehavarens syster Amanda expedierade, klädd i stort hängselförkläde, sjalett på huvudet och ärmskydd av bomull som gick till armbågarna. Familjen hade tre barn, två pojkar och en flicka. Mamman syntes sällan i affären eftersom hon hade stort hushåll. Pappan var lekmanpredikant. En söndagsförmiddag åkte han ångbåt ut i skärgården, där han skulle tala.

Dottern Lisa, som var i tolvårsåldern, fick följa med. Hon sprang omkring på båten, ramlade genom en öppen lucka och drunknade. Före begravningen låg hon i den öppna, vita kistan på husets veranda så att grannar och kamrater fick gå dit och ta farväl. Jag var där, 3-4 år gammal, med min mamma, det minns jag mycket tydligt.

Några villor längre bort låg ett ställe där jag vistats mycket: Svahns kafé och matsalar. Innehavaren Betty var en driftig kvinna, kommen från Västergötland. Hon lagade god husmanskost och hade många stamgäster, t.ex. folkskolans lärare, Harmsens anställda och stationspersonal. Serverade gjorde en av husets döttrar, Ella, omtyckt för sitt glada och vänliga sätt. Endast vedspis fanns för matlagningen och där stod också den stora kaffebyggaren som skulle ösas. Ett par flickor var anställda i köket och vid fester, bröllop och 50-årsmiddagar hjälpte släktingar till. Glass skulle ju frysas, och då satt två kvinnor i tvättstugan och drog glassmaskinen. I källaren var bageri med affär inrymda. Där arbetade familjemedlemmar och släktingar tillsammans med en anställd bagare, Fredin, ung och gladlynt. Ofta fick jag en kaka fullspritsad med grädde av honom. Vetebröd och franska, alla sorters bakelser förutom alla småbröd bakades. Betty, som var min mammas kusin, sålde senare, jag tror det var i slutet av 20-talet, till en familj Lundstedt i Spånga och till fröken Ida Rasmusson som i många år varit spångafamiljers ”festfru”. Nu vet jag inte vad huset används till, kanske är det privatbostad.

Kommen så här långt skulle jag gärna dricka en Citronil vid ett av de runda små järnborden på kaféet. Men jag får väl lämna minnena, känna kolmårdsvindar i ryggen och blicka ut över Glan som ligger lugn och blank.

Klass 6b firar 50-årsjubileum

av Åke Hägglund

Klass 6b i Solhems folkskola är unik såtillvida att vi har samlats vart femte år sedan 1953. Några av klasskamraterna har gått bort och andra har försvunnit ur kretsen av andra anledningar, men det har varit en kärna på 25-talet elever som träffats var gång. Många bor kvar i själva Spånga eller i Stockholmstrakten och det har blivit ett sammansvetsat gäng som blivit ett fint fungerande nätverk redan innan ordet blev uppfunnet.

Den 30 maj 1953 åkte klass 6b i Solhems folkskola på skolresa till Finland. Nu var det alltså dags att fira 50-årsjubileum vilket vi gjorde i maj genom att göra en ny klassresa till Finland den 11-12 maj i år. Den här gången blev resan litet kortare, nämligen till Åland med Ånedinlinjens ”Birger Jarl” som faktiskt sjösattes inför sommarsäsongen 1953 och är årsbarn med klassen. Vi kunde konstatera att båten var lika väl underhållen och minst i samma goda kondition som jubilarerna.

Så här beskrev numera bortgångna Britt-Louise Larsson (Höglund) - då 13 år - resan i en uppsats:

En skolresa till Finland

Vi hade jobbigt veckorna före Finlandsresan, vi ordnade lotterier som vi fick in pengar på. På lördagen var vi så ivriga och när det äntligen var kväll så skulle vi åka.

Båten som vi åkte med hette Wellamo och lade ut från Skeppsbron klockan sex. Vi hade en mycket vacker utsikt i svenska skärgården. Men när vi kom ut på Ålands hav, så började det blåsa och båten gungade. Jag kände mig litet sjösjuk. Klockan ett fick vi gå och lägga oss, men sova kunde vi inte. På morgonen kunde jag sova litet grand.

Båten lade till i Åbo hamn klockan halv tio och där kom en guide och visade oss stans sevärdheter i Åbo. Det första vi fick se var Åbo slott, som var bombat under kriget. Det fanns mycket vackra blommor där. Det

roliga var att det fanns så roliga spårvagnar där, som bara hade två hjul i mitten.

Klockan halv tio åkte vi buss till Helsingfors. Vi hade så trevligt på bussen, vi sjöng, skrattade och bråkade.

När vi kom fram till Helsingfors så var inte guiden där, så vi fick vänta så länge. Då ringde magistern till där vi skulle bo. Guiden stod och väntade på oss på en annan gata som hette Lönnrotsgatan, så vi fick åka buss dit. När vi äntligen kom dit var jag så trött.

Klockan halv nio väckte magistern oss. Sedan gick vi till Centralen och drack té och smörgåsar. Den andra dagen vi var i Finland regnade det. Vi åkte buss och tittade på stans sevärdheter. Vi fick åka upp i Olympiatornet som var högt.

Tredje dagen åkte vi till Sveaborg. Där var mycket att se, vi fick gå in i mörka gångar, en var alldeles kolsvart. Vi hade en härlig utsikt från Sveaborg.

Det roligaste var i alla fall tivolit. Vi åkte berg- och dalbana m.m. Där var mycket att se.

På hemresan åkte vi med en båt som hette Heimdal och det var en sådan storm att vattnet stänkte över däckets på båten. Vi låg i lastrummet och bråkade och stöjade. Mitt i alltihopa tog Bernte upp ett munspel och började spela.

På morgonen fick vi té och smörgåsar. Vi hade mycket roligt på resan. Men det var härligt att komma hem igen. Borta bra men hemma bäst.

Nu var det inte bara veckorna före resan som var hektiska. Vi elever började redan under höstterminen att samla in pengar för att finansiera resan. Det gjorde vi genom att anordna s.k. amerikanska lotterier (lottpris 1 till 99 öre beroende på vilket nummer man hade på lotten). Lotterivinsterna skänktes av olika affärer i Flysta och Spånga. En annan inkomstkälla var att samla in pantflaskor. Burkar fanns ju inte på den tiden. Flaskorna pantades i någon mataffär hemmavid medan vi cyklade till Sundbyberg med Systemflaskorna. De pengar som vi fick in satte vi in på en speciell postsparbanksbok. Insamlingsresultatet redovisades sedan varje lördag på ”klassens timme”.

Arrangörerna bakom jubileumsresan, från vänster Marianne Bergqvist (Björklund), Ulf Brenckert, Else-Marie Lidberg (Andersson), Björn Åkesson och Åke Hägglund

Eldsjälen var då som nu läraren Ulf Brenckert som redan året innan tagit med oss på en skolresa till Gotland. Han var ensam reseledare för oss 36 elever och resan klarades av utan några missöden.

På årets jubileumsresa höll samme magister Brenckert (81 år ung och oförskämt pigg) traditionsenligt upprop ur sin gamla klassbok och kunde konstatera att 23 elever infunnit sig ”hela och rena samt med nödiga läromedel försedda” som det stod i den gamla skolstadgan. Läromedlen den här gången bestod i gamla fotografier och minnen.

En av eleverna, Eva Lindström-Strandnes, som är bosatt i USA sedan många år var dessvärre förhindrad att vara med. Däremot kom Henry Aspeqvist som f.n. arbetar i Sydafrika men har villan kvar i Spånga.

Magister Brenckert framhöll det unika i att en klass har hållit ihop så länge, och han var glad över att ha fått följa oss genom åren. Han konstaterade att det med dagens typ av skola knappast kommer att kunna upprepas.

Åke Hägglund läste upp ett par sparade uppsatser om resan som gav många igenkännande leenden och kommentarer. Den här gången var själva resandet litet mer komfortabelt eftersom vi slapp att varken sova i aktersalongen eller lastrummet. Många drog sig till minnes att maten på förra resan hade dominerande inslag av korv på längden, bredden och tvären. Nu tog man skadan igen.

Även om vi inte bråkade eller stojade så mycket så blev det dåligt med nattsömnen eftersom vi hade mycket att talas vid om. Nostalgin fick flöda i lagom mängd och vi kunde konstatera att flickorna såg om möjligt vackrare och yngre ut än någonsin. Till skillnad från de första träffarna då de egna barnen hade kommit och vi hade etablerat oss i arbetslivet kunde vi nu berätta om barnbarnens bravader och hur några av oss upplevde tillvaron som pensionärer.

När vi skildes åt vid Skeppsbron var siktet redan inställt på nästa träff.

Det visade sig sedan att Eva kunde komma till Sverige under hösten förra året. Vi ordnade en återträff i Spångafolkan dit Eva helt ovetandes skjutsades av sin dotter. När hon kom in stod den gamla klassen med läraren i spetsen i foajen och tog emot henne. Gissa om hon blev både glad och förvånad. Hon – som de flesta av oss andra – gick de första två åren i skolan från 1947 just i Folkan. Utbildningen ”kompletterades” med matinébesök. Eva kände igen sig från den tiden då en femöres kola kostade fem öre.

Några av oss gjorde i början av december en ”nostalgipromenad” från Flysta ned till Solhem där vi också tittade in i vår gamla folkskola. Matbespisningen den dagen blev utbytt mot lunch på Spånga.

En ”Spånga-son”

Av Inga-Britt Häggström

Den person jag här skall berätta om, är vad man kallar ett ”original”. Tänk er det här scenariot: på en gata i Spånga kommer en person på en moped. Hälften av åskådarna på gatan ser en gammal gubbe klädd i snickarbyxor, vindtygsjacket och en motorhuva med öronlappar. Den andra hälften tittar upp och ler lite – Jaså PULA är ute och åker!

Den person jag talar om är en känd doldis, nämligen Harry Lundberger, motorcykelfantasten.

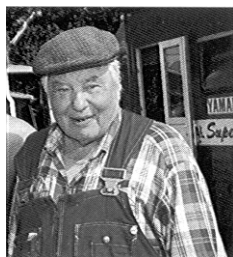

Foto: MotorBild Esso och Iréne

Alla personer jag intervjuat om Harry har haft olika historier att berätta. En del är självupplevda, en del återgivna i andra hand.

Harry Albert Olov Lundberger född i Spånga socken den 18 februari 1918. Pappa: Magnus Lundberger född 1879. Mamma: Hilda Olivia f. Gustavsson född 1884. Harry hade två äldre bröder födda 1903 och 1908.

Pappa Magnus var cykelreparatör och även intresserad av cykeltävlingar. 1914 deltog han bl a i ett lopp Sthlm – Göteborg – Sthlm. De två äldre bröderna deltog framgångsrikt i cykeltävlingar. Så Harry växte upp med rullande hjul omkring sig.

Han gick 7 år i folkskola i Spånga. Den första lärarinnan hette Lisa Bella Pettersson. Den andra hette Pettersson-Tengve, allt enligt Harry. Sedan minns han magistrarna Öhlund, Werner och Gabrielsson. Han hade lätt för sig i skolan. En gång hade han skrivit en uppsats om blodomloppet.

Den var så bra att lärarinnan Pettersson-Tengve skickade den till tidningen ”Allt för alla”, som tog in den. Då blev det uppståndelse och beröm i skolan minns Harry. ”Var du bra på svenska?” frågar jag. Ja, jag hade lilla a i språklära blev svaret. Och så har det fortsatt. Allt han lärt, läst och hört minns han. Han har ett brett intresseregister omfattande astronomi, musik från jazz till klassiker som Mahler, Händel, Beethoven m fl, ångmaskiner och flygplan, samt huvudintresset motorcyklar.

Det började i Flysta med hopplockade motorcyklar och mopeder. Det var viktigt att alla delar var original. Ibland kunde vissa cykeldelar ligga i 10 år innan de kom till användning.

I början kallades han för ”PULA”. Varför? frågar jag. Jo men det var ju det jag gjorde, pulade ihop delarna! Ett ord som språkläran inte känner till, men alla vet vad det betyder.

Foto: MotorBild Esso och Iréne

Självklart ville Harry tävlingsåka. Hans första cykel var en OK junior av 1922 års modell. Den egna debuten skedde 1940 i Södertälje på en välgörenhetstävling i isracing. Sedan satte kriget stopp för alla tävlingar tills 1945 då man började igen. 1950 kom han på en uppmärksammad fjärdeplats i Hedemora.

På 60-talet åkte han på sin första resa till den mytomspunna ön Isle of Man. Den resan följdes av inalles 30 resor över åren. Jag, som redan i början av intervjun idiotförklarar mig beträffande motortävlingar, frågar vad som är så märkvärdigt med den där ön, får en förvånad blick men ett vänligt svar: "Där går Världens Förnämsta Motortävlingar."

Jag tiger om att jag tycker att det är lika förnämligt att åka moped från Spånga och över till ön utanför Irland. 30 gånger! Likaså att åka "moppe" till Budweiss i Tjeckoslovakien för att bevaka någon tillställning där.

På Isle of Man är Harry välkänd. På Murrays Motormuseum finns Harrys gamla Honda C90 -68 plus hjälm samt bilder på honom själv bevarade och på Puben står en stol och ölstop med hans namn på och väntar på honom. På hans kunskaper och breda intresseområden och hans avundsvärdt goda minne har han fått tillnamnet Professorn.

Han kommer att bli en legend!

Källa: Vissa delar av artikeln är hämtade ur motormagasinet Nostalgia nr 7/8 1999.

VERKSAMHETSBERÄTTELSE 2003

Rådet för Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille avger härmed sin verksamhetsberättelse för året 2003.

RÅDETS SAMMANSÄTTNING

		Utgående mandattid
<i>Ålderman</i>	Gösta Garberg	2004
<i>Stadman</i>	Inga-Britt Häggström	2005
<i>Skriftvårdare</i>	Lil Rysanell	2004
<i>Kassavårdare</i>	Leif Lennbom	2005
<i>Arkivarie</i>	Olle Magnusson	2005
<i>Bisittare</i>	Stig Eriksson	2005
	Agne Holmer	2004
	Hans Lennbom	2004
	Siv Jonsson	2004
<i>Ersättare</i>	Anita Etander	2004 (mandattid ett år)
	Carin Ljung	2004 (mandattid ett år)
<i>Granskningsmän</i>	Harry Kårsjö	2004 (mandattid ett år)
	Britt Lundborg	2004 (mandattid ett år)
<i>Ersättare</i>	Erik Johansson	2004 (mandattid ett år)
<i>Valberedning</i>	Inga Schüberg, sammankallande	
	Clary Holmer	
	Kerstin Åslund	
<i>Redaktionskommitté för Spånga Bygden</i>	Inga-Britt Häggström	
	Agne Holmer	
	Hans Lennbom	
	Carin Ljung	

SAMMANTRÄDEN

Rådet har hållit nio protokollförda sammanträden under 2003 vid följande tillfällen: 15 januari, 19 februari, 19 mars, 16 april, 13 maj, 25 augusti, 23 september, 29 oktober och 26 november. Ytterligare samråd har skett per telefon vid aktuella angelägenheter.

ÅRSSTÄMMA

Årsstämman hölls den 6 april i Spånga Församlingshus. Stämman inleddes med att elever från Stockholm stads kulturskola spelade. Man beslutade om oförändrad medlemsavgift för år 2004, 100 kr för ordinarie medlem och 10 kr för familjemedlem.

Efter årsstämmoförhandlingarna berättade Helmer Gustavsson från Runverket om runor och runskrift. Huvuddelen av föredraget ägnades åt runstenarna vid Spånga kyrka. Han berättade på ett trevligt och fängslande sätt om något som kanske inte så många kände till.

HÖSTMÖTE

Vid höstmötet söndagen den 23 november medverkade Lars Gustafsson jr från Järfälla hembygdsförening. Han visade bilder och berättade på ett mycket intressant sätt om Järfällas sevärdheter t ex kyrkan, Lasse Maja (hans specialiteter), Viksjö gård, Sandviks gård och Görvälns slott.

ÖVRIGA SAMMANKOMSTER OCH ARRANGEMANG

- 17 maj Vårutflykt med egna bilar till Häringe slott vidare till Ösmo och torpet Johannesdal, Moa Martinssons hem och till Moas grav vid Sorunda kyrka. Därefter till Åkerby för kaffe och Sorundatårta före hemfärden. Detta var en mycket lyckad utflykt.
- 14 dec. Öppet hus. Adventskaffe med julglögg och pepparkakor samt lotteri.

Gillet har också på olika sätt spridit kunskap om gamla Spånga. Därutöver har rådsmedlemmar vid enskilda kontakter i samhället kunnat besvara frågor och berätta om tidigare skeenden i Spånga.

NÄLSTA GÅRD

Nälsta Gård har haft ”öppet hus” 16 gånger under verksamhetsåret. Vid dessa tillfällen har befintliga samlingar förevisats andra och fjärde söndagen i varje månad kl 13-16, utom under juli och augusti. Rådsledamöter och frivilliga har alternerat som värdar då de demonstrerat, berättat, serverat kaffe samt försålt äldre lokala kartor och Gillets litteraturutgåvor. Nälsta Gård har vid xx tillfällen varit utlyrd till externa organisationer för styrelsesammanträden och samkväm etc.

SPÅNGA BYGDEN

Redaktionskommittén har sett till att Gillets medlemstidning har utkommit med 4 nummer (84-87) under året. Tidningen innehåller bygdehistoriska artiklar, Gillets program, föreningsmeddelanden, minnesskildringar med mera. Ett nummer per år urgörs av medlemsmatrikeln. Förutom till Gillets medlemmar tillställs tidningen även skolor, Kungl. biblioteket och bibliotek i närområdet, en del allmänna institutioner samt utväxlas med övriga närliggande hembygdsföreningars medlemstidningar.

GILLET'S HEMSIDA

Carin Ljung har kontinuerligt uppdaterat hemsidan.

GILLET'S BOKSAMLING

Gillet förfogar över en boksamling innehållande ett flertal historiska och vetenskapliga böcker om hela landet, men med tyngdpunkt på våra närliggande trakter, bl a årsböcker om Uppland och Stockholm. Samlingen, vilken förvaras på Nälsta Gård, kompletteras fortlöpande genom nya inköp och gåvor. Personer intresserade av samlingen kan ta del därav efter förfrågan hos arkivarien eller annan rådsledamot.

GILLET'S UTGÅVOR

Gillets egna utgåvor tillhandahålls i Nälsta Gård och vid Gillets sammankomster i Spånga Församlingshus. Exempel på utgåvor är ”Spånga och Järfälla Sockenstämmoprotokoll” i fyra delar (del 2 och 3 i en volym och del 4 består av två volymer), Spånga Bygden och kartkopior över samhällena i Spånga under tidigare skeden.

Dessutom tillhandahåller Gillet ”Spångasmycket” och ”Spångaslips-nålen”, kopior gjorda i silver efter föremål från järnåldern funna vid utgrävningar i Tensta.

SPÅNGAS LUCIA

I december krönte Åldermannen Spångas lucia i Spånga gymnasium.

SAMARBETE MED FÖRETAGARFÖRENINGEN

I samarbete med Spånga Företagarförening har utgivits den s.k. Spångakalendern 2004 till vilken Gillet tillhandahållit 13 fotografier över gamla Spånga.

KONTAKTUTBYTE OCH SAMVERKAN

Samverkan med hembygdsföreningarna i omgivningarna sker bl a genom utbyte av medlemstidningar och andra publikationer samt kallelser till arrangemang och gemensamma aktiviteter.

REPRESENTATION

Spånga Fornminnes- och Hembygds-gille tillhör följande föreningar:

- Stockholms läns Hembygdsförbund
- Samfundet S:t Erik
- Bibliotekets vänner i Spånga
- Spånga Medborgarhusförening
- Spånga-Tensta Kulturkommitté

Gillet har haft representanter vid de flesta av ovannämnda organisationers årsmöten och arrangemang. Representanter från Gillet deltog vid Stockholms läns Hembygdsförbunds årsmöte den 29 mars i Åkersberga. Omfattande representation har under året även genomförts vid andra möten, t ex i stadsdelsnämnden och kulturkommittén samt vid möten som arrangerats av Föreningen Rädda Järvafältet.

GILLETS MEDLEMSANTAL

Antalet medlemmar i Gillet var vid årsskiftet 2003/2004 504 st. Av dessa var 327 helbetalande medlemmar, 156 familjemedlemmar samt 21 ständiga medlemmar.

ÅRSavgiften

Årsavgiften för 2003 var 100 kronor för helbetalande och 10 kronor för familjemedlemmar. Ständigt medlemskap kan numera ej tecknas.

GILLETS EKONOMI

Årets resultat visar ett överskott på kr 15.262:38. En detaljerad redovisning för Gillets ekonomi finns i vidstående resultat- och balansräkning.

GÅVOR

Gåvor till Gillet och Nälsta Gård har skänkts från flera medlemmar, gåvor för vilka vi härmed framför vårt varma tack. Gillets lösöre finns förtecknat i arkivpärmar, vilka fortlöpande kompletteras.

ETT STORT TACK

framförs härmed till alla dem, inom och utom Gillet, som på olika sätt stött vår verksamhet under året. Till sist vill vi tacka Gillets medlemmar för den uppskattning som på olika sätt visats oss i vårt arbete under verksamhetsåret 2003.

Spånga i februari 2004

RÅDET I SPÅNGA FORNMINNES- OCH HEMBYGDSGILLE

Resultaträkning

	2003		2002	
Intäkter				
Medlemsavgifter	34 480,00		33 730,00	
Försäljning litteratur	1 035,00		1 360,00	
Försäljning smycken	11 375,00		6 475,00	
Försäljning sockenst..protokoll	0,00		0,00	
Bidrag	5 600,00		5 300,00	
Gåvor	20 910,00		680,00	
Möten och samkväm	7 695,00		3 324,50	
Hyror Nälsta gård	2 500,00		2 800,00	
Räntor	5 838,38	89 433,38	9 690,78	63 360,28
	<u> </u>		<u> </u>	
Kostnader				
Avgift till medlemsorganisationer	5 750,00		5 280,00	
Inköp smycken	8 625,00		5 349,00	
SpångaBygden	10 590,00		11 704,00	
Porto	9 622,00		6 187,50	
Omkostnader	14 794,00		8 027,00	
Nälsta gård: tomträttsavgäld	416,00		408,00	
Nälsta gård: el och vatten	18 657,00		13 108,00	
Nälsta gård: reparationer	133,00		650,00	
Nälsta gård: försäkring	650,00		650,00	
Nälsta gård: övrigt	4 934,00		1 156,50	
Avsatt till reserv	0,00	74 171,00	0,00	52 520,00
	<u> </u>		<u> </u>	
Årets resultat	15 262,38		10 840,28	

Balansräkning

	2003-12-31	2002-12-31
Tillgångar		
Kassa	2 434,00	139,00
Postgiro	32 736,46	20 017,68
Bank	254 112,51	254 041,91
Förbetalda kostnader	330,00	0,00
Fordringar	800,00	0,00
	<u>290 412,97</u>	<u>274 198,59</u>
Skulder och eget kapital		
Diverse skulder	2 750,00	218,00
Förskottsbetalda medlemsavgifter	18 400,00	19 980,00
Fond: E Forseman	40 000,00	40 000,00
Fond: A & E Poucette	70 000,00	70 000,00
Fond: Sockenstämmoprotokoll	9 000,00	9 000,00
Fond: Jubileum	20 696,00	20 696,00
Balanserade resultat	114 304,59	103 464,31
Årets resultat	15 262,38	10 840,28
	<u>290 412,97</u>	<u>274 198,59</u>

Spånga Fornminnes- och Hembygds gilles

ÅRSSTÄMMA

Söndagen den 7 mars kl 14.00

i Spånga församlingshus

Sedvanliga årsstämmoförhandlingar

*Kjell Fernström, piano och Annica Risberg, sång
underhåller med gammal fin och välkänd
jazzmusik*

Kaffeservering

Välkomna!

Välkomna till Nälsta Gård

Vi har Öppet Hus med kaffeservering

14 mars kl 13 - 16

28 mars kl 13 - 16

25 april kl 13 - 16

9 maj kl 13 - 16

23 maj kl 13 - 16

Nya medlemmar

Eddie Bervelin, Spånga

Gunilla Bervelin, Spånga

Maria Bringdahl-Kollinius, Spånga

Hans Kilsved, Spånga

Margit Liljedahl, Spånga

Sonia Löfgren, Spånga

Heinz Paul, Spånga

Erik Ruist, Vällingby

Karl-Åke Svensson, Spånga

Ulf Thimberg, Spånga

Välkomna!

Medlemsavgiften: Kr 100:-, familjemedlemmar kr 10:-